

Nr 638.

Av herr **Braconier**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 197, med förslag till allmänt resereglemente m. m.

I proposition nr 197 med förslag till allmänt resereglemente m. m. har även frågan om förhöjning av reservbefälstraktamentena upptagits till behandling. Dessa traktamenten, som tillkomma befäl i reserven med eget hushåll vid tjänstgöring utom bostadsorten, utgå för närvarande med 5—8 kronor per dygn. Dessa belopp kunna uppenbarligen icke täcka den ökning av levnadsomkostnaderna, som reservbefäl måste vidkännas vid tjänstgöring å annan ort än bostadsorten, utan är endast ett bidrag till täckande av dessa kostnader. I propositionen har Kungl. Maj:t föreslagit att traktamente till reservpersonalen vid tjänstgöring skall utgå enligt de allmänna traktamentsbestämmelserna men efter betydligt mera ogynnsamma grunder än som gälla beträffande andra tjänstemannagrupper. Reservpersonal skall således redan från första tjänstgöringsdagen erhålla allenast 16:e-dygnstraktamentena och icke heller dessa fullt ut utan så reducerade, att reservbefäl med eget hushåll erhåller traktamentet för tjänsteman utan eget hushåll och reservbefäl utan eget hushåll för helt dygn allenast traktamente av sist angivet slag för natt.

Reseersättningskommittén föreslog att allt reservbefäl skulle under tjänstgöring, vid vilken det vanliga kvarteret icke kunde bibehållas, erhålla oreducerade 16:e-dygnstraktamenten. Som motivering härför anförde kommittén, att de merkostnader, som åsamkas reservpersonal under tjänstgöring av angivet slag, inte avsevärt torde skilja sig från dem, som personal på aktiv stat nödgas vidkännas vid tjänstgöring utom stationeringsorten. Den föreslagna reduceringen av traktamentsförmånerna i förhållande till vad som gäller för den aktiva personalen motiverades med att reservpersonalen på förhand äger kännedom om den tjänstgöring, varom är fråga, såväl till omfattning som beträffande tid och plats, varför det bör vara möjligt för vederbörande att nedbringa de särskilda kostnaderna redan från tjänstgöringens början. Detta senare argument har vederlagts av överbefälhavaren, som i sitt remissyttrande framhåller, att reservpersonalen i allmänhet icke har större förhandskännedom om tid och plats för tjänstgöringen än den aktiva personalen och därför inte större möjligheter än denna att planlägga sina bostads- och utspisningsförhållanden. Härtill skulle ytterligare kunna anföras att varannan tjänstgöringsomgång för reservpersonalen uppgår till allenast 14 dagar, då sålunda förutsättningarna för 16:e-dygnstraktamenten över huvud icke föreligga.

Något bärande sakligt skäl för den av kommittén föreslagna reduktionen av reservpersonalens traktamentsförmåner har således knappast förebragts. Till stöd för den avsevärda ytterligare reducering, som Kungl. Maj:ts förslag innefattar, har departementschefen endast hänvisat till de skäl, som försvarets civilförvaltning och statskontoret anfört i sina remissyttranden över kommitténs förslag. Går man till dessa yttranden, innehålla de emellertid, såvitt propositionen utvisar, inga sakskäl för den föreslagna reduktionen utan endast allmänna överväganden. Av vad som anföres i propositionen att döma saknas anledning att beträffande reservpersonalen tillämpa andra bestämmelser i förevarande hänseende än beträffande statstjänstemän i övrigt. I vart fall bör reseersättningskommitténs förslag genomföras.

Därest den verkliga orsaken till att reservpersonalen sättes i särklass med avseende å tjänstgöringstraktamentena är att söka i statsfinansiella skäl, bör detta klart utsägas. Departementschefens uttalande att Kungl. Maj:ts förslag innebär en lämplig avvägning av kompensationen för de merkostnader, som i allmänhet beräknas kunna uppkomma för reservpersonalen vid fredstjänstgöring, skulle eljest kunna leda till den oriktiga föreställningen att enligt förslaget utgående traktamenten äro av den storleksordningen, att de verkligen täcka ökningen i levnadskostnader vid tjänstgöring utom bostadsorten. Tanken synes i själva verket vara att liksom hittills varit fallet reservpersonalens lön skall utgöra täckning för viss del av nämnda ökning. Ett klart uttalande på denna punkt är behöfligt.

Under åberopande av det anförda hemställas,

att riksdagen vad angår traktamenten till personal i försvarets reserver måtte antaga det av reseersättningskommittén framlagda förslaget.

Stockholm den 29 april 1952.

Jean Braconier.
